Publicație realizată de **Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov** în parteneriat cu **Centrul Român pentru Inițiativă Socială**

Despre februarie 1918
istorie 3

Ansamblul folcloric „PERINIȚA“ din Otopeni
eveniment 6

condeie
Ilfovene

Nr. 5 | februarie 2018 | Publicație de cultură

DE DRAGOBETE IUBEȘTE ROMÂNEȘTE!

Revigorat de Valentine s Day (Ziua Sfântului Valentin), Dragobetele este tot mai mult sărbătorit de români în fiecare an, pe 24 februarie, deși, până la jumătatea secolului al XX-lea, acesta s-a sărbătorit, la țară, pe diferite date: 24 sau 28 februarie, 1 sau 25 martie. Marele savant B. P. Hasdeu susținea că ziua în care trebuie sărbătorit Dragobelele ar trebui să fie 1 martie.

Dragobete este asociat cu Făt-Fumos ori cu Zburătorul din literatura populară, cu Eros, zeul iubirii în mitologia greacă, și cu Cupidon, corespondentul acestuia în mitologia romană. Legendele spun că el era un bărbat tânăr, chipeș, puternic, bun și… veșnic îndrăgostit. Mama sa a fost Dochia, o fată foarte fromoasă, care - spune legenda - ar fi adormit într-o poiană, iar Duhul Muntelui s-ar fi transformat în ceață și ar fi lăsat-o însărcinată. Ursit, la naștere, de patru zâne, care reprezentau cele patru anotimpuri, copilul a primit în dar, între altele, iubirea. El avea puterea de a seduce orice tânără care îi ieșea în cale, dar îi inița și pe băieți în tainele iubirii.

pe larg în pagina 11

4-9
fișă de localitate
1 Decembrie și Dascălu

interviu 8
Brănești
Mihai Eminescu, geniul literaturii române

„Un popor care nu-și cunoaște istoria e ca un copil care nu-și cunoaște părinții“
(Nicolae Iorga)

Educația copiilor prin Istorie

✍ **Ionela MIRCEA**, Foto: Gândeste.org

Acest articol reprezintă o pledoarie pentru studierea Istoriei în școli și totodată evidențiază care sunt beneficiile studierii acestei discipline școlare. În perioada în care am am fost consiler școlar eram adesea întrebată de elevi, de ce trebuie să învețe atâtea materii? La ce îi ajută Istoria, de ce trebuie să o studieze? Așadar, m-am hotărât să explic modul în care ajută Istoria la dezvoltarea personalității elevilor și la formarea acestora ca cetățeni și resurse pe piața muncii.
Fără trecut nu poate exista viitor. Baza vieții societății în care trăim este regăsită în paginile de istorie care ne arată dovada experienței nemaipomenite dezvoltări multiculturale a strămoșiilor nostri. Așa cum am învațat din cărțile cu profil pedagogic: idealul educațional al învățământului românesc decurge din cel social și se referă la formarea integrală și armonioasă a unei personalități creative și autonome. Formarea unei personalități armonioase presupune ca elevul să primească o educație intelectuală, estetică, fizică, tehnologică, profesională, moral-civică si religioasă, iar această educație o primește în școală.
Așadar, un rol important în educarea elevului din punct de vedere intelectual, estetic, moral-civic (și nu numai) îl are Istoria, alături de celelalte discipline școlare. Istoria este cea care dă identitate unui popor. Este ca o oglindă care reflectă într-un moment trecutul nației, împreună cu succesul, cu necazurile, cu suferințele, cu eșecurile și cu victoriile lor. Istoria reînvie trecutul și îi poartă pe cititori în acele vremuri.
Dacă încercăm să definim Istoria în termeni ușor de înțeles pentru elevii noștri putem spune că aceasta reprezintă o colecție de scrieri în care sunt consemnate evenimentele din trecut, o adevarată sursă de informații pentru cei care vor să învețe despre oamenii care au trăit în veacurile apuse. Istoria este un izvor de învățăminte, este o sursă din care se poate dobândi experiențe pentru că ea însăși este rezultatul experiențelor acumulate ale trecutului.
Un alt avantaj important este că ne învață anumite lecții, prezentul fiind legat de trecut. Cu toții am auzit că „Istoria se repetă“. Cu toate acestea, știm foarte bine că nu toate evenimentele care vor avea loc vor fi exact ca cele din trecut. Având baza, putem privi asemănările dintre evenimentele și întâmplările istorice și vom observa că ceea ce ne ușurează luarea deciziilor sunt experiențele și învățămintele dobândite din Istorie. Astfel, când ne confruntăm cu o anumită problemă, putem fi capabili să o rezolvăm într-un mod potrivit, inspirându-ne din evenimentele asemănătoare din trecutul nostru. Deci iată că Istoria ne inspiră.
Revenind la importanța Istoriei în formarea tinerilor - resurse pentru piața muncii - putem spune că această disciplină școlară poate să contribuie determinant în formarea personalității acestor viitori cetățeni. Acest rol e important în formarea personalității elevului prin faptul că permite asimilarea unui sistem de cunoștințe fundamentale: lărgirea orizontului de cultură general, dezvoltarea interesului pentru cunoaștere, formarea deprinderilor de muncă intelectuală, localizarea, selectarea, organizarea și evaluarea informațiilor, dezvoltarea capacității de prelucrare, interpretare și operare cu informațiile, dezvoltarea inteligenței și creativității, formarea capacității de a gândi divergent, dezvoltarea capacității de a gândi logic, analitic, critic, sintetic și interpretative, formarea capacității de a gândi interdisciplinar, însușirea culturii religioase constituită din informații privind istoria religiilor, dezvoltarea interesului pentru artă și pentru frumos, formarea unui comportament moral-civic prin cunoașterea valorilor, principiilor și normelor sociale de-a lungul timpului.
Folosindu-se de mijloace adecvate precum videoproiectoarele, lecturile tematice, fișele de lucru, scurte momente artistice cu dramatizări tematice, elevii pot asimila informațiile mult mai ușor, pot deveni interesați de Istorie ca obiect de studiu și pot intenționa să devină ei înșiși continuatori ai investigațiilor istorice.
În concluzie, studierea Istoriei se dovedește deosebit de utilă tinerilor, fiindcă, dincolo de partea formativă, este o poveste cu multe capitole extraordinare dacă este povestită cu măiestrie didactică de profesor.
Cel mai important lucru este să putem dezvolta copiilor latura morala numită PATRIOTISM. Acest lucru îl putem face prin exemplu dat. Este imperios necesar să ne respectăm trecutul și să ne iubim patria. Să nu uităm cine am fost, cine suntem și ce putem fi. Istoria este disciplina școlară care ne dă șansa să facem toate lucrurile de mai sus. Și pentru că ne onorează și ne trezește sentimente patriotice las în continuare să vorbească versurile Imnului Național:

„DEȘTEAPTĂ-TE, ROMÂNE”

de Andrei MUREȘEANU

Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,
În care te-adâncică barbarii de tirani!
Acum ori niciodată croiește-ți altă soarte,
La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani!

Acum ori niciodată să dăm dovezi la lume
Că-n aste mâni mai curge un sânge de roman,
Și că-n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un nume
Triumfător în lupte, un nume de Traian!

Înalță-ți lata frunte și caută-n giur de tine,
Cum stau ca brazi în munte voinici sute de mii;
Un glas ei mai așteaptă și sar ca lupi în stâne,
Bătrâni, bărbați, juni, tineri, din munți și din câmpii!

Priviți, mărețe umbre, Mihai, Ștefan, Corvine,
Româna națiune, ai voștri strănepoți,
Cu brațele armate, cu focul vostru-n vine,
“Viață-n libertate ori moarte!” strigă toți.

Pre voi vă nimiciră a pizmei răutate
Și oarba neunire la Milcov și Carpați!
Dar noi, pătrunși la suflet de sfânta libertate,
Jurăm că vom da mâna, să fim pururea frați!

O mamă văduvită de la Mihai cel Mare
Pretinde de la fii-și azi mână d-ajutori,
Și blastămă cu lacrimi în ochi pe orișicare,
În astfel de pericol s-ar face vânzători!

De fulgere să piară, de trăsnet și pucioasă,
Oricare s-ar retrage din gloriosul loc,
Când patria sau mama, cu inimă duioasă,
Va cere ca să trecem prin sabie și foc!

N-ajunse iataganul barbarei semilune,
A cărui plăgi fatale și azi le mai simțim;
Acum se vâră cnuta în vetrele străbune,
Dar martor ne e Domnul că vii nu o primim!

N-ajunse despotismul cu-ntreaga lui orbie,
Al cărui jug din seculi ca vitele-l purtăm;
Acum se-ncearcă cruzii, în oarba lor trufie,
Să ne răpească limba, dar morți numai o dăm!

Români din patru unghiuri, acum ori niciodată
Uniți-vă în cuget, uniți-vă-n simțiri!
Strigați în lumea largă că Dunărea-i furată
Prin intrigă și silă, viclene uneltiri!

Preoți, cu cruce-n frunte! căci oastea e creștină,
Deviza-i libertate și scopul ei preasfânt.
Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost’ pământ!

TEHNOLOGIA

Antonia Cătalina GHEORGHE,
clasa a IV-a C - Otopeni

Acum, în era noastră
Tehnologia dăunează.
Telefoane și tablete
Toate sunt cochete.

Telefoanele ”tari”
Sunt din ce în ce mai mari.
Cine are telefon mic,
Lumea zice că- i ”nimic”.

CULORILE

Antonia Cătalina GHEORGHE,
clasa a IV-a C - Otopeni

Îmi plac culorile
Așa va fi mereu.
Întotdeauna ele sunt
Ceea ce sunt și eu.

Albul și curățenia,
Rozul și bomboana,
Roșul și focul,
Galbenul și banana.

Verdele și iarba,
Albastru și cerul,
Maroul și lemnul
Negrul și abanosul.

Movul și violeta,
Portocaliul și portocala,
Griul și hanoracul,
Bleumarinul și marea.

Culorile sunt frumoase,
Nu se vor schimba
Ele vor fi mereu vesele
Chiar și când va ploua.

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov
Iliuță MIHALEA

Condeie ILFOVENE

Editor: **Centrul Român pentru Inițiativă Socială**
Redactor șef: **Cătălin DRAGOMIR**
Redactori: **George GRIGORE, Cristina ANGHELUȚĂ, Ionela MIRCEA, Anica POPA**
Foto: **Ionela MIRCEA, George GRIGORE, Marius VĂDUVĂ**
DTP: **Dan DULGHERU**
tipar - www.tipografiaKLM.ro

Tel. **0371.084.001**;
e-mail: **condeieilfovene@gmail.com**
ISSN 2601 - 0984; **ISSN-L 2601 - 0984**
Publicație distribuită gratuit

Perspectivele sumbre ale lunii februarie 1918

PAGINĂ DE ISTORIE

După demisia guvernului de coaliţie dintre naţional-liberalii lui Ion I.C. Brătianu şi conservator-democraţii lui Take Ionescu, la 26 ianuarie 1918, care se opuneau semnării unei păci separate cu Germania şi aliaţii săi, la conducerea guvernului vine generalul Alexandru Averescu, ofiţer de excepţie, eroul mari victorii militare de la Mărăşeşti din vara lui 1917. Averescu avea şi avantajul faptului că se cunoştea personal cu mareşalul german August von Mackensen, lucru care a permis părţii române să joace abil acest moment de neogociere total defavorabil.

La 11 februarie, reprezentanţii puterilor centrale pun Guvernului României condiţii grele de acceptare a păcii separate şi de retragere a ocupaţiei militare din Muntenia şi Oltenia: cedări teritoriale pe direcţia lanţului munţilor Carpati şi la intrarea Dunării în România, pierderea întregii regiuni a Dobrogei, dar şi mari concesii economice, în special în domeniul exploatării resurselor naturale, mai ales a celor de petrol, şi în domeniul agricol. Deşi tactica temporizării parţial dădea rezultate, lipsită de orice sprijin direct extern, la 20 februarie România va accepta semnarea tratatului preliminar de la Buftea care deschidea cursul tratativelor de pace de la Bucureşti care se vor derula după 9 martie 1918, în baza acestor impuneri grele din partea Germanie şi Austro-Ungariei.

În tot acest timp, în Basarabia, curentul unionist pro-românesc ia amploare, dovadă fiind şi deschiderea de către Pantelimon Hallipa la 18 februarie, a Universităţii de la Chişinău, a cărei activitate se concentra pe cultura şi civilizaţia românească şi implicit mergea în direcţia aspiraţiei unirii tuturor românilor într-o singur ţară. În acest context pesimist şi sumbru, sub iminenţa unei păci dureroase pentru România, în absenţa speranţei victoriei idealului naţional şi a relansării ofensive militare pe frontal românesc, la sfârşitul lui februarie 1918, misiunea militară franceză, condusă de generalul Henri Berthelot, care a jucat un rol important în bătăliile de mare izbândă românească din „triunghiul morţii“ anului 1917-Mărăşti, Mărăşesti, Oituz, pleca din România.

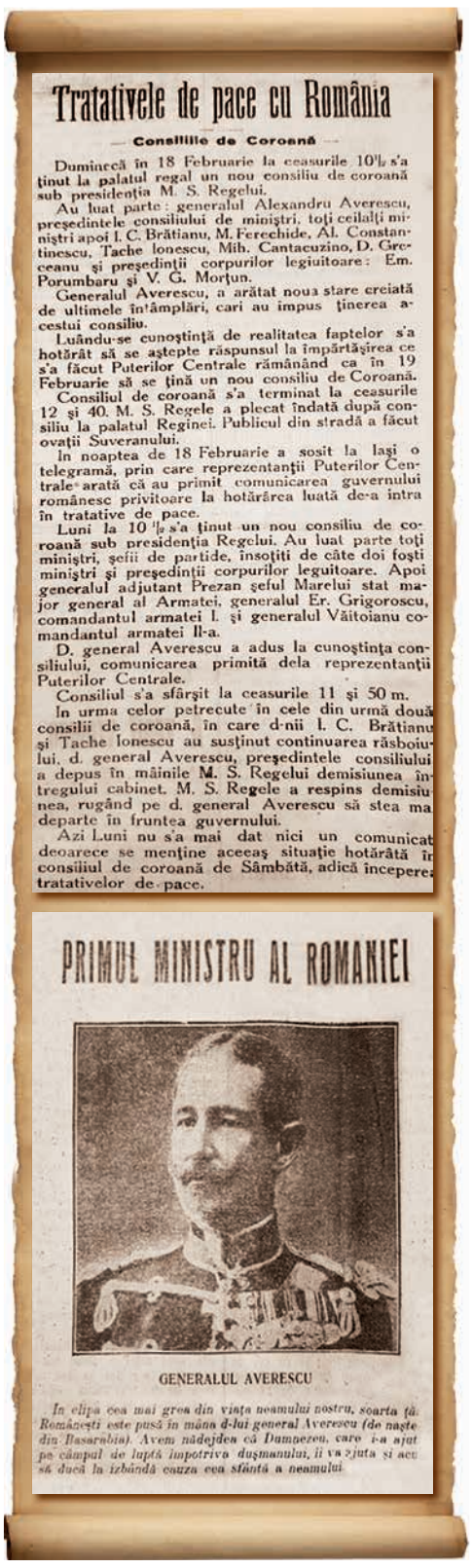

Tratativele de pace cu România

— Consiliile de Coroană —

Duminecă în 18 Februarie la ceasurile 10½ s'a ţinut la palatul regal un nou consiliu de coroană sub presidenţia M. S. Regelui.

Au luat parte: generalul Alexandru Averescu, preşedintele consiliului de miniştri, toţi ceilalţi miniştri apoi I. C. Brătianu, M. Ferechide, Al. Constantinescu, Tache Ionescu, Mih. Cantacuzino, D. Greceanu şi preşedinţii corpurilor legiuitoare: Em. Porumbaru şi V. G. Morţun.

Generalul Averescu, a arătat noua stare creiată de ultimele în'âmplări, cari au impus ţinerea acestui consiliu.

Luându-se cunoştinţă de realitatea faptelor s'a hotărât să se aştepte răspunsul la împărtăşirea ce s'a făcut Puterilor Centrale rămânând ca în 19 Februarie să se ţină un nou consiliu de Coroană.

Consiliul de coroană s'a terminat la ceasurile 12 şi 40. M. S. Regele a plecat îndată după consiliu la palatul Reginei. Publicul din stradă a făcut ovaţii Suveranului.

In noaptea de 18 Februarie a sosit la Iaşi o telegramă, prin care reprezentanţii Puterilor Centrale arată că au primit comunicarea guvernului românesc privitoare la hotărârea luată de-a intra în tratative de pace.

Luni la 10½ s'a ţinut un nou consiliu de coroană sub presidenţia Regelui. Au luat parte toţi miniştri, şefii de partide, însoţiti de câte doi foşti miniştri şi preşedinţii corpurilor leguitoare. Apoi generalul adjutant Prezan şeful Marelui stat major general al Armatei, generalul Er. Grigoroscu, comandantul armatei I. şi generalul Văitoianu comandantul armatei II-a.

D. general Averescu a adus la cunoştinţa consiliului, comunicarea primită dela reprezentanţii Puterilor Centrale.

Consiliul s'a sfârşit la ceasurile 11 şi 50 m.

In urma celor petrecute în cele din urmă două consilii de coroană, în care d-nii I. C. Brătianu şi Tache Ionescu au susţinut continuarea răsboiului, d. general Averescu, preşedintele consiliului a depus în mâinile M. S. Regelui demisiunea întregului cabinet. M. S. Regele a respins demisiunea, rugând pe d. general Averescu să stea mai departe în fruntea guvernului.

Azi Luni nu s'a mai dat nici un comunicat deoarece se menţine aceeaş situaţie hotărâtă în consiliul de coroană de Sâmbătă, adică începerea tratativelor de pace.

PRIMUL MINISTRU AL ROMANIEI

GENERALUL AVERESCU

In clipa cea mai grea din viaţa neamului nostru, soarta ţăi Românesti este pusă în mâna d-lui general Averescu (de naşte din Basarabia). Avem nădejdea că Dumnezeu, care i-a ajut pe câmpul de luptă impotriva duşmanului, îi va ajuta şi acu să ducă la izbândă cauza cea sfântă a neamului

SĂ AFLĂM...

23 ianuarie/5 februarie 1918
Ultimatum adresat României de Puterile Centrale, prin care era somată ca, în patru zile, să îşi facă cunoscute intenţiile în vederea încheierii păcii.

24 ianuarie/6 februarie 1918
Chişinău. Sfatul ţării, întrunit în şedinţă solemnă, votează, în unanimitate, indepenedenţa Republicii Democratice Moldoveneşti. Consiliul Director se dizolvă, iar puterea executivă este încredinţată unui Consiliu de Miniştri, sub preşedinţia lui Daniel Ciugureanu.

28 ianuarie/11 februarie 1918
România acceptă începerea tratativelor de pace cu Puterile Centrale.

29 ianuarie/11 februarie 1918
Se formează un nou guvern, în frunte cu generalul Alexandru Averesecu, având ca principal obiectiv tergiversarea, pe cât posibil, a încheierii păcii cu Puterile Centrale şi crearea unor premise favorabile obţinerii unei păci onorabile.

11/24 februarie 1918
Plenipotenţiarii Puterilor Centrale impun prim-ministrului Alexandru Averescu trei condiţii principale ale încheierii păcii: cedarea întregului teritoriu al Dobrogei, până la Dunăre, importante rectificări de frontieră în zona Porţile de Fier, în Valea Jiului şi între Vatra Dornei şi Câmpulung Moldovenesc.

18 februarie/3 martie 1918
Inaugurarea, la Chişinău, a Universităţii Populare Moldoveneşti, sub preşedinţia lui Pan Halippa.

20 februarie/5 martie 1918
Se semnează, la Buftea, Tratatul preliminar de pace între România şi Puterile Centrale, pe baza căruia încep la Bucureşti, la 9/22 martie, tratativele în vederea încheierii păcii, pe următoarele baze; cedarea Dobrogei până la Dunăre, Puterile Centrale urmând să amenajeze un drum comercial între România şi Constanţa, rectificări de frontieră în favoarea Austro-Ungariei, impunerea unor grele condiţii economice.

Declaraţia Guvernului Român

Sfatul Ţării actual rămâne în funcţiune, dar numai pentru a rezolvi reforma agrară după nevoile norodului.

Guvernul va supune constituantei din care au să facă parte şi reprezentanţii aleşi ai Basarabiei, normele hotărîte de Sfatul Ţării, şi cari rămân până la rezolvirea chestiunii de această Constituantă.

Basarabia îşi păstrează autonomia provincială având Consiliul ei provincial (Dietă) ales pe viitor prin vot universal direct şi secret, cu organe împlinitoare ale unei administraţii proprii.

Acest consiliu provincial are votarea bugetelor locale şi controlul organelor, zemstvelor şi oraşelor. Organele lui împlinitoare numesc funcţionarii administraţiunilor locale, iar guvernul numeşte pe funcţionarii înalţi.

Recrutarea armatei este, ca în toată ţara, regională.

Legile în vigoare şi organizaţia locală (zemstva şi oraşe) rămân în putere şi nu pot fi schimbate de parlamentul român decât după ce vor putea lua parte la lucrările lui şi reprezentanţii Basarabiei.

Se vor respecta drepturile dobândite ale minorităţilor din Basarabia.

FRANŢA ŞI CHESTIUNEA BASARABIEI

Am tipărit cu plăcere în numărul 22 al gazetei noastre răspunsul consulului francez, *d-l Sarret* la articolul nostru. Suntem acuma siguri, că dacă Basarabia condusă de intelectualii deşteptaţi se va manifesta pentru unirea cu România, nici una din puterile Europene mari nu-i va sta în cale, fiindcă „marele principiu, care domină această luptă de moarte între puterea libertăţilor şi puterea forţei, pentru care noi ne luptăm, este ca popoarele liber întrebate să poată avea dreptul să decidă singure de soarta lor şi să urmeze drumul spre care le împinge inima şi interesele lor“,— după cum spune d-l Consul.

Nerecunoaşterea independenţii basarabene de către Franţa *pe noi nu* ne supără tocmai atât, căci *Basarabia neatârnată, nu se potriveşte cu părerile şi aspiraţiile noastre politice*. Această stare a ei este o stare trecătoare, o cotitură în drumul ei, spre o altă direcţie, şi anume spre Apus.

Dar trebue să ne oprim asupra următoarelor cuvinte ale d-ţui Sarret:

„Avem indicii sigure cum „că poporul rusecc, întrebat „în mod liber, va dori din „contră să formeze un mare „stat rus sub formă federativă, care să dea fiecărei „provincii o largă autonomie „şi dreptul de a organiza „viaţa sa în conformitate cu „condiţiile naturale şi cu „idealul neamului. Nu cred „că Rusia a murit. Intr'adevăr, ea este bolnavă, rău „bolnavă. Ea însă, este tare „de constituţie, va reveni la „sănătate şi atunci îşi va „relua complecta energie fizică şi toată puterea morală.“

Cuvintele acestea pe noi nu ne au uimit, căci fraţii noştri din apusul Europei, cunosc foarte puţin Rusia şi nici n'au avut chip s'o cunoască. Ei cunosc poate Rusia oficială, dar Rusia adevărată, puţine prilejuri

ROMÂNIA NOUĂ

SPIONUL

Ardealul nostru, leagăn sfânt
Dar mult nenorocit.

A. Bârseanu.

Vrăbiuţă de pe deal

Vrăbiuţă de pe deal
Sbori degrabă în Ardeal,
Şi te'ntoarce de îmi spune,
Ori veşti rele, ori veşti bune!
Du-te vezi dacă mai sunt
Fraţi de-ai mei pe-acest pământ;
Sau dacă i a omorît
Ungurul crud şi urât?
De-or fi vii, să mă răpăd
Intr'o fugă ca să-i văd,
De-or fi morţi să mi-i răzbun
C'o măciucă de alun,
Ce-i bună de descântat
Şi morţii de răsbunat.

✍ **Daniel GHEORGHE**, istoric, deputat

COMUNA **1 DECEMBRIE** LOCUL UNDE A COPILĂRIT **REGELE MIHAI**

„**1 Decembrie**“ este numele unei comune din județul Ilfov. Ea s-a numit anterior Copăceni de Sus, Copăceni-Carada, Regele Ferdinand sau 30 Decembrie (data la care Regele Mihai era forțat de comuniști să renunțe la tron în 1947). Formată numai din satul de reședință, comuna a purtat diverse nume în funcție de perioada din istoria României în care se afla. A conținut în perioada 1968-2005 și satul Copăceni.

Geografic, ea se află la sud-vest de Capitală, pe malul stâng al Argeșului și pe cel drept al Sabarului, fiind traversată de DN 5, care leagă București de Giurgiu. În 1950 comuna a fost arondată raionului Vidra din regiunea București, iar după 1960 raionului Giurgiu din aceeași regiune. În 1968, județele au fost reînființate, iar comuna, din care făceau parte satele 30 Decembrie și Copăceni a fost arondată județului Ilfov, până în 1981, când, în urma unei revizuiri, a trecut la Giurgiu. După o scurtă perioadă, în urma lucrărilor de amenajare a râului Argeș, comuna a trecut la Sectorul Agricol Ilfov, care în 1998 avea să devină județul Ilfov. După prăbușirea regimului comunist, în 1996, denumirea avea să fie schimbată în „1 Decembrie“, pentru a sărbători Ziua Națională a României.
În 2005, satul Copăceni s-a separat de comuna „1 Decembrie“ și a constituit viitoarea comună Copăceni. Ca persoane celebre născute aici o menționăm pe Angela Similea.

În comună se află ca lăcaș de cult ortodox Biserica „Adormirea Maicii Domnului“, construită între anii 1827-1835 de Emanoil și Maria Bujoreanu-Filipescu, proprietarii moșiei din zonă. Biserica a fost construită în formă de navă, iar turlele și absidele laterale au fost adăugate mai târziu. După moartea ctitorului, soția acestuia, Maria, s-a căsătorit cu generalul englez Stephan Lackmann, care a luptat în războiul din Crimeea, între anii 1853-1856, în armata turcă. Fiind numit „trădător de război“, generalul s-a refugiat în Țările Române, în casa familiei Rosetti, unde a cunoscut-o pe Maria. În urma căsătoriei cu văduva Maria, generalul Stephan a fost cel care a adăugat ctitoriei acesteia două abside laterale și două turle. El a mai comandat și două clopote, la uzinele Wekers, din Londra: unul dintre ele a fost găsit și furat de nemți, în vremea războiului, în timp ce celălalt se păstrează până astăzi. Tot prin osteneala noului ctitor a fost construită și clădirea primei școli din localitate, folosită apoi ca sediu al primăriei. El s-a implicat și în configurarea satului dupa modelul satului englezesc al epocii, în formă de patrulater, cu străzile paralele. După decesul Mariei Bujoreanu-Filipescu, Gheorghe, unul dintre fiii Mariei din prima căsătorie, l-a îndepărtat pe tatăl său vitreg de la moștenire și a donat moșia părintească reginei Maria a României. Fiul acesteia, Mihai, viitorul rege al României, a locuit o vreme în acest loc, copilărind pe plaiuri ilfovene. În vara anului 1988, biserica de aici a fost supusă unor ample lucrări de reparație: s-a executat subzidirea și consolidarea zidurilor; s-a schimbat acoperișul; s-au tencuit pereții exteriori; s-a realizat pictura în frescă de către pictorul Cătălin Buzoianu. De asemenea, există în curtea bisericii un stejar rotat, care are peste 300 de ani.

Să ne amintim de Eroii Neamului din Primul Război Mondial

În localitate se află un impozant Monument al Eroilor Neamului din Primul Război Mondial (1916-1918). Ca instituții de educație și cultură în comună există Școala nr.1, cu clasele I-IV. Această școală se pare că există încă de la anul 1830, prim dascăl fiind aici Logofătul Gheorghe (1836-1850). Între anii 1877 și 1901 școala de aici își leagă numele de prezența învățătorului N. Constantinescu, absolvent al Seminarului din Râmnicu Vâlcea. În amintirea lui, cunoscut ca dascăl sever, drept și cinstit, s-a ridicat bustul din fața școlii (Corp B), renovat în 1998. Creșterea numărului de elevi a determinat construirea unui local nou, pe un teren viran, donat de C.A.P. și dat în folosință în 1977.
Pe raza comunei 1 Decembrie există și Școala Gimnazială, dar și Grădinița nr.1. Nu exista informații privind prezența unor tradiții străvechi în zonă și nici a unor meșteșugari locali.
În cadrul Școlii nr.1 există o trupă de teatru (coordonator profesor Otilia Simion). De asemenea, colectivul de cadre didactice și de elevi de la acestă școală conlucrează la editarea unei reviste locale - „Revista Fermecată“, care apare din anul 2006. Există aici și o trupă de dans sportiv („Aktive Dance“), coordonată de prof. Mihai Iuliana și un grup vocal („Andatino“) coordonat de prof. Noemi Preda.
La 1 Decembrie se află o bază sportivă care urmează să fie dată în folosință, dar și o clădire a unui centru de cercetare dezafectat care se află în renovare și care va avea spații pentru desfășurarea activităților culturale. Ziua localității se organizează la 1 Decembrie, spre slava și amintirea celor petrecute acum 100 de ani: Marea Unire! ■

✍ George V. GRIGORE

Otopeni: Centrul Cultural „Ion Manu“

Desene și picturi expuse cu ocazia Zilei Internaționale de Comemorare a Victimelor Holocaustului

La 2 februarie 2018, în holul monumental al Centrului Cultural „*Ion Manu*“ din Otopeni, a avut loc vernisajul unei expoziții de desene și picturi create de către profesorii de arte plastice din școlile ilfovene, organizată cu ocazia *Zilei Internaționale de Comemorare a Victimelor Holocaustului*. Printre expozanți s-au aflat artiștii plastici și profesorii Arsene Iuliana (Școala Gimnazială nr. 2 Voluntari), Badea Mihnea (Școala Gimnazială nr. 2 Buftea), Coțe Alexandru (Școala Gimnazială nr. 2 Voluntari), Flore Laura (Palatul Copiilor Buftea), Ionescu Alexandru (Școala Gimnazială nr.1 Periș), Irimia Eugenia (Școala Gimnazială nr.1 Voluntari), Mocanu Mihaela (Coord. Elevi - Școala nr. 1 Bragadiru), Molnar Cristina Mary (Școala Gimnazială nr. 1 Gruiu), Șolalea Cristina (Școala Gimnazială nr.1 Pantelimon), Popescu Roxana (Liceul „I.Petruș“ Otopeni), Rădulescu Ana Cristina (Liceul „Al. Rosetti“ Vidra) și Sârbu Anca (Școala „Olga Gudynn“ Voluntari).

27 ianuarie este declarată *Ziua Internațională de Comemorare a Victimelor Holocaustului*. Aceaasta marchează eliberarea totală a lagărelor de concentrare naziste și sfârșitul Holocaustului în care 6 milioane de evrei au fost uciși de către regimul nazist, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Descoperirea lagărelor de concentrare naziste a arătat întreaga oroare a planurilor lui Hitler de a extermina evreii din Europa și alte minorități, iar dezvălurile făcute de media au șocat lumea întreagă. Alegerea datei de comemorare a Holocaustului este legată de eliberarea lagărului de la Auschwitz-Birkenau din Polonia de către trupele sovietice, în după-amiaza zilei de 27 ianuarie 1945 și a fost decisă de Adunarea Generală a Națiunilor Unite prin rezoluția 60/7 din 1 noiembrie 2005. În prezent, șapte state comemorează Holocaustul: Austria, Germania, Marea Britanie, Israel, Italia, România și SUA.

În această zi se aduc aduc omagii, se aprind lumânări și au loc marșuri ale durerii în memoria victimelor Holocaustului. Sunt gesturi simbolice cărora li se adaugă și expoziția de la Otopeni, pentru a nu uita aceste crime în masă, în anii celui mai negru capitol din istoria secolului XX. Am trecut prin fața desenelor și picturilor, iar sufletul mi s-a retras în scoica de carne a inimii, văzând atrocitățile care au avut loc atât de aproape în timp de zilele noastre. Artiștii plastici au folosit și simboluri spre ale fi mai ușoară misia și a edulcora durerea ce emană din imagini.

În liniștea ce îmbrăca sala expozițională a luat cuvântul prof.dr. Florin Petrescu, directorul Casei Corpului Didactic Ilfov, care a prezentat evenimentul. De asemenea, ne-a ororat cu prezenta și cu intervențiile sale Tania Berg Rafaeli, adjunct al Misiunii Diplomatice a Israelului la București. A urmat Alexandru Florian, directorul General al Institutului pentru studierea Holocaustului „Elie Wiesel“ din România, care a menționat importanța internațională a zilei de 27 ianuarie în întreaga lume.

Dintre cei 12 autori care au expus lucrări au fost prezenți și au luat cuvântul prof. Cristina Mary Molnar, Anca Sârbu și Alexandru Ionescu - membri ai Uniunii Artiștilor Plastici din România, dar și Ana Cristina Rădulescu, de la Liceul „Al. Rosetti“ din Vidra, vorbind despre imboldul artistic care i-a purtat spre creerea acestor imagini percutante, ca icoane ale neuitării. Organizatorii acestui eveniment deosebit au fost Casa Corpului Didactic Ilfov, Centrul Cultural „Ion Manu“ Otopeni și Institutul „Ellie Wiesel“ din România.

„*Să ne amintim!*“ Este îndemnul unei rugăciuni evreiești, pentru ca tragedia Holocaustului să nu se mai repete niciodată și întreaga lume să nu uite ce înseamnă omul și umanitatea. Astfel se încheie și vernisajul acestei expoziții cu un mesaj clar ca lumina zilei: „*Să ne amintim!*“ ■

✍ George V. GRIGORE

Ziua Culturii Naționale la Chitila

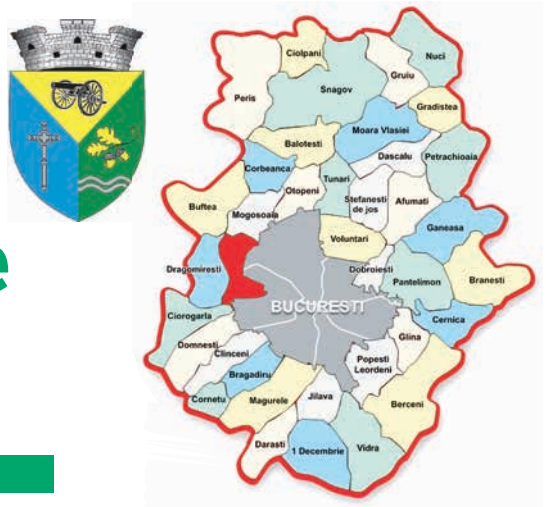

✍ Ionela MIRCEA

În flori sclipitoare de argint ce se țes pe geamuri și roiuri de fluturi albi ce se plimbă prin văzduh, răspândind fiorii de gheață, am pornit îmbrobodiți echipa Centrului Județean Pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov către Chitila.

La Școala Gimnazială „Profesor Ion Visoiu“ a fost sărnătorită, la 15 ianuarie 2018, Ziua Culturii Naționale, ca un prilej de reflecție asupra poeziei românilor. Toată școala s-a pregatit în vederea celebrării acestei zile de importanță națională și omagierea lui Mihai Eminescu. Organizatorul evenimentului a fost Centrul Județean Pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Directorul școlii, Ștefania Duminică, s-a implicat, împreună cu profesorii, elevii și invitații ca evenimentul să fie de înaltă ținută. Ansamblul „Doruleț“ și actorii Anghel Popescu și Irina Cărămizaru Popescu au cântat și încântat publicul, recitând din lirica eminesciană. Actorii au fost vizibil emotionați, având în vedere că publicul prezent a fost cel mai tânăr în prezența căruia au jucat din întreaga lor carieră.

Scriitorul Ioan Gheorghisor a vorbit despre „Eminescu un profesor exigent“, iar eleva Corina Adam ne-a purtat inima și pașii prin lirica eminesciană, recitând „Revedere“, aceeali poezie putând fi ascultată apoi pe acorduri muzicale oferite de ansamblul „Doruleț“, condus de profesorul Gheorghe Georgescu. Diana Adam, elevă a clasei a VIII-a A, a recitat și „Cartea lui Eminescu“, scrisă de profesorul Ioan Gheoghisor, iar Daria Dulgheru, elevă a aceleiași clase, ne-a povestit despre Eminescu și primele poezii publicate. Ansamblul „Doruletul“ a mai delectat publicul cu „Odă“ și „Pe lângă plopii fără soț“.

Eleva Ioana Ciucă, de la clasa a VIII-a C si Radu Popa, elev în clasa a VII-a E, ne-au arătat, recitând poeziile „Atât de dulce“ și „Atât de fragedă“, cât de sensibilă este iubirea. În acordurile melodiei „Mai am un singur dor“, am învatat că speranțele renasc, iar dorurile parcă nu mai dor atât de tare. Încet, încet, elevii ne-au purtat prin toate stările posibile și prin toate pragurile vieții, recitând „Somnoroase pasarele“ și „Ce te legeni“. Am învățat puțin și despre ce înseamnă o prietenie adevărată, cu ajutorul elevei Ioana Barbu, din clasa a VIII-a B, care ne-a povestit despre adevărații prieteni ai lui Eminescu din lucrarea „O prietenie legendară“. Am fost purtați ușor și prin istoria României, cu ajutorul elevilor Cristina Chișamera, care a recitat un fragment din „Scrisoarea III“, și Cristian Păunescu, care ne-a încântat cu „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie!“.

În finalul programului, profesorul Ioan Gheorghișor ne-a citit din opera proprie - „Scrisoare lui Eminescu“, iar ansamblul „Doruleț“ ne-a amintit de „Mociriță“. Actorii au încheiat spectacolul recitând, cum altfel, din opera poetului nepereche. ■

Motto: „Suntem mici, dar arta-n scenă Mari ne face ca-n povești“

Ansamblul folcloric de copii și tineret „Perinița“ din Otopeni, condus de prof. coregraf Liliana Comana, are o istorie interesantă. A apărut la inițiativa primarului Silviu Constantin Gheorghe și a directorului Centrului Cultural „Ion Manu“, Marian Ghenea, în 1999. Cu un efectiv de 80 membri activi, cu vârste cuprinse între 6 și 45 de ani, ansamblul răspunde cu onoare oricărui tip de competiție sau eveniment, intern sau internațional. Ansamblul actual este format din 10 perechi de dansatori semiprofesioniști, 10 perechi de dansatori cu pregătire medie, 12 perechi dansatori începători, 2 soliști vocali și 12 instrumentiști.

Copiii, încântați de frumusețea și bogăția artei și tradiției populare românești, au reușit în numai 3 luni să fie gata pentru prima apariție scenică, la un spectacol dedicat Crăciunului din anul 1999, unde au prezentat „Călușul“. După 17 ani de activitate, ansamblul are un vast repertoriu de dansuri din toate zonele etnofolclorice ale țării, dar și din dansurile naționalităților conlocuitoare.

Ansamblul are numeroase activități legate de participarea la diverse spectacole în țară și în străinătate, festivaluri naționale și internaționale, numeroase apariții la TVR 1 și 2 , Antena 1, Etno TV , Prima TV, Favorit TV și OTV. Activitatea a fost încununată cu numeroase premii și distincții, obținute la festivaluri naționale și internaționale. În 2001 și 2002, ansamblul a primit „Premiul pentru cea mai bună formație de dans popular“ la „Concursul județean al formațiilor artistice din Județul Ilfov“ și „Premiul I pentru cea mai bună tânără participantă“ la „Festivalul Internațional de muzică și dans de la Ankara“ - 2002 (Turcia). În perioada 2003-2005, la „Festivalul concursul județean de muzică și dans pentru copii“, organizat de către Inspectoratul Școlar al Județului Ilfov, ansamblul a obținut „Premiul special al juriului“. În perioada 10-14 iunie 2005, ansamblul a participat la Skopje, în Macedonia, la „Festivalul de dans pentru copii“, unde a fost apreciat foarte mult, având în vedere că au fost cei mai tineri participanți. Perioada 2006-2007 aduce pentru acest ansamblu participarea la noi evenimente interne și internationale, dar și este invitat pentru a doua oară în Turcia, de această dată la Istanbul, pentru a participa la „Festivalul internațional de muzică și dans pentru copii și tineret“, unde s-a bucurat de aprecierea și admirația publicului spectator, dar și a oficialităților orașului. În perioada 2008-2009 ansamblul a fost invitat de comunitatea românească din Menden (Germania), unde a participat la „Zilele orașului Menden“, alături de alte țări din Europa și Asia. În 2010 ansamblul câștigă „Premiul special al juriului“ la Festivalul concurs „Cerbul de Aur Junior“ din Brașov, la Secțiunea Folclor, premiu materializat într-un turneu în Germania. În vara anului 2010, ansamblul s-a implicat în punerea în scenă a unui spectacol intitulat sugestiv „La margine de București“, creat ca un dialog între dansul modern și cel tradițional, între teatrul vechi și cel nou. Spectacolul s-a jucat pe litoralul românesc (la Eforie Nord și Costinești), Slobozia (la Casa de Cultură a Sindicatelor), dar și la Teatrul de Revistă „Constantin Tănase“ din București. În 2011 ansamblul „adună“ noi trofee și premii – în țară și în străinătate. În octombrie participă la Festivalul „Armonii de Toamnă“, desfășurat la Topliță (jud. Harghita), dar obține și „Trofeul județului Ilfov“ la Festivalul concurs organizat de Consiliul Județean Ilfov și Centrul Județean de Promovare și Conservare a Culturii Tradiționale Ilfov (CJCPCTI). Participă și la cea de a IX ediție a „Festivalului de artă și tradiție“ de la Sibiu. Anul 2012 a fost plin de succese: a fost participarea la emisiunea „Odată-n viață“, la Festivalul Internațional de Folclor, Muzică și Tradiții din Cișmigiu, a obținut „Trofeul Ilfovului“ la Festivalul concurs „Flori de Mai“, organizat de Inspectoratul Școlar al Județului Ilfov. Obține 4 locuri 1 și „Trofeul României“, pentru al doilea an consecutiv, la Festivalul concurs „Arta și Cultura - mână în mână“, desfășurat sub egida Comitetului Olimpic Internațional și al Federației Române „Sportul pentru toți“- Buzău - ediția a III- a - Năvodari 2012. Participă, de asemenea, la emisiuni de folclor realizate de Etno TV.

La Festivalul concurs „Euro Dance“ organizat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Insectoratul Școlar Județean Ilfov, în colaborare cu Liceul „Traian Lalescu“ din Brănești, ansamblul obține 2 locuri I și 2 locuri II și Trofeului „Euro Dance“, pentru Secțiunea Folclor.

În 2013 a fost la fel de solicitant, prin numereoasele spectacole prezentate pe scenele românești și pe platourile televiziunilor. De fiecare dată când pornește către o competiție importantă, ansamblul are următorul motto: „Suntem mici, dar arta-n scenă,/Mari ne face ca-n povești“, acestea fiind primele versuri din imnul ansamblului. Munca asiduă, dăruirea și pasiunea tuturor membrilor ansamblului au făcut ca și în anul 2013 ansamblul să aibă rezultate deosebite.

În perioada 2014-2015 ansamblul adaugă în palmares numeroase premii și trofee, participând la numeroase evenimente cultural- artistice din țară, dar și la emisiuni TV. Centrul Cultural „Ion Manu“ și, implicit, Ansamblul „Perinița“ au organizat încă de la începutul activității sale „Festivalul de artă și tradiție populară - Otopeni“, care în 2017 a ajuns la cea de-a XVII-a ediție. În cadrul fiecărei ediții au fost prezenți invitați de marcă dintre interpreții de folclor românesc, dar și ansambluri de dans profesioniste precum „Maria Tănase“ (Craiova), „Ciprian Porumbescu“ (Suceava), „Doina Gorjului“, „Transilvania“ (Baia Mare), „Junii Sibiului“ (Sibiu), „Doina Bărăganului“ (Slobozia), ansambluri coordonate de coregrafi renumiți. Ansamblul „Perinița“ cucerește

✍ George V. GRIGORE

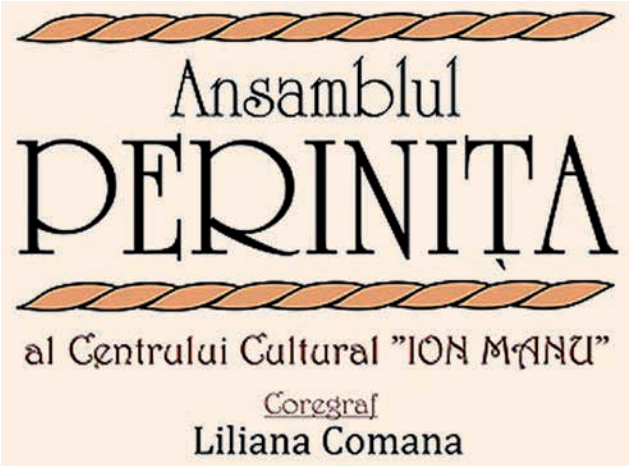

în anul 2015 pentru a cincea oară „Trofeul României“ – Secțiunea de folclor - în cadrul Festivalului Internațional „Dans Romanian Open“ – Năvodari. În perioada 2016-2017, ca și în anii precedenți, activitatea ansamblului a fost încununată de premii și trofee, spectacole în țară și apariții TV în cadrul emisiunilor „Tezaur Folcloric“.

Întreaga activitate a Ansamblului „Perinița“ este o combinație între tradiție, arta coregrafică și cea interpretativă, talent și dăruire vis-a-vis de tot ce înseamnă arta și cultura românească, ceea ce necesită multă muncă de creație, studiu și cercetare din partea tuturor membrilor acestui ansamblu.

Liliana Comana: „În primul rând ca om, după 43 de ani în slujba dansului românesc și după 18 ani ca și coregraf al acestui minunat ansamblu de copii și tineret, pe care îl păstoresc cu deosebită mândrie și respect, cea mai mare bucurie pe care o am în suflet este aceea că toate generațiile de copii pe care le-am crescut, și nu sunt puține, sunt mândre de dansul și portul nostru popular, știu ce-nseamnă tradiția și cultura populară românească și sunt convinsă că nu vor uita niciodată care le este originea și identitatea națională. Poporul român este un mare maestru coregraf, care de-a lungul timpului a modificat, îmbogățit și înfrumusețat continuu formele de realizare ale dansurilor, dar a și creat în permanență dansuri noi. Este exact ceea ce facem și noi, coregrafii, prin activitățile noastre zilnice. Așa cum spunea și Voltair *Să citim și să dansăm*, pentru că sunt lucruri care nu au făcut, nu fac și nu vor face rău nimănui“. ■

De vorbă cu Liliana Comana, maestru coregraf al dansului popular

Rep: La cât de mare era pasiunea pentru dans, au mai existat și alte colaborări cu formații sau ansambluri?

Liliana Comana: Tot în această perioadă, am avut multiple colaborări cu Ansamblul folcloric „Rapsodia Română“, și cu Ansamblul „Cununa Carpaților“, unde am lucrat cu marele coregraf Theodor (Puiu) Vasilescu, dar si cu regretatul coregraf Bebe Ionescu. În perioada 1991-1998 am fost membră a Ansamblului „Plaiul Românesc“ al Casei de cultură „Nicolae Bălcescu“ din București, sub îndrumarea maestrului coregraf Nicolae Goga.“

Rep: La ce alte turnee ați participat și ați reprezentat România?

Liliana Comana: Și cu acest ansamblu (Rapsodia Română) și cu celelalte am participat la numeroase spectacole și festivaluri interne și internaționale, la diverse recepții organizate de reprezentanții ambasadelor României la București. În 1993 în Grecia, în 1994 în Cipru și în 1995 în Thailanda, ca membră a acestui ansamblu am reprezentat România, răspunzând invitațiilor ambasadelor românești din aceste țări care au organizat o serie de spectacole intitulate „Săptămâna tradițional românească“. Prin aceste evenimente am dus peste mări și țări arta populară, jocul popular și arta culinară românească.

Rep: Ce amprentă au lăsat toate aceste participări la activități culturale de amploare de peste hotare?

Liliana Comana: Toate acestea mi-au îmbogățit bagajul de cunoștințe și am dobândit multe elemente subtile din arta, jocul și tradițiile noastre populare, dar în același timp totul nu a fost decât o pregătire temeinică pentru ceea ce aveam să devin peste ani, respectiv coregraful unui iubit și apreciat ansamblu de copii și tineret, Ansamblul „Perinița“ din Otopeni.

Rep: Cum a apărut Ansamblul folcloric „Perinița“ din Otopeni?

Liliana Comana: Din iulie 1999, la inițiativa Primăriei Otopeni și a conducerii Centrului Cultural „Ion Manu“ am fost solicitată pentru înființarea unui ansamblu folcloric de tineret și copii, cu vârste cuprinse între 6 și 23 ani, pe care l-am numit „Perinița“. Bucuria a fost fără margini pentru că tot ce am învățat eu de la maeștrii coregrafi cu care am lucrat nu se va pierde și va fi dus mai departe, prin intermediul copiilor. Încă de la început copiii au fost încântați de frumusețea și bogăția artei și tradiției populare românești, participând cu drag și pasiune la orele de repetiții și la diferitele spectacole.

Rep: Ce repertoriu de dansuri abordați cu acest ansamblu?

Liliana Comana: În cei peste 19 ani de activitate ca și coordonator și coregraf, în care am pregătit peste 10 generații de dansatori, am creat un vast repertoriu de dansuri din aproape toate zonele etnofolclorice ale țării (Oltenia, Muntenia, Valea Someșului, Banat, Bihor, Maramureș, Moldova, Prahova, Dobrogea, Ilfov, Argeș, Ialomița etc). De asemenea am pregătit colinde, datini și obiceiuri specifice diferitelor sărbători românești (Rusalii - Călușul, Sărbătorile de iarnă - Plugușorul, pantomime animaliere (capră, urs, cerb, căiuții etc). Nu au lipsit nici tablouri coregrafice cu dansuri ale nationalităților conlocuitoare, dar și dansuri tematice pentru diverse evenimente speciale.“

Rep: Cum ați creat specificitatea acestui ansamblu atât de frumos costumat?

Liliana Comana: O preocupare specială, care necesită multă răbdare și studio, o am în permanență pentru garderoba de costume aferentă membrilor ansamblului. Fără lipsă de modestie, garderoba noastră are peste 300 de costume confecționate după modele autentice, după costume purtate de bătrâni în zilele de sărbătoare și în mod special am utilizat pentru inspirație catalogul „Portul Popular de Sărbătoare din România“, al autorilor Elena Secoșan și Paul Petrescu.

Rep: Ce participări de marcă a existat în istoria ansamblului?

Liliana Comana: Am avut numeroase activități legate de participarea la diverse recepții, spectacole în țară și în străinătate, festivaluri naționale și internaționale (Turcia, Germania, Spania, Macedonia, Grecia) unde am obținut numerose premii și distincții. Am avut numeroase apariții TV, colaborări cu mari realizatori de emisiuni folclorice și cu orchestre și dirijori de renume.

Rep: Ce alte implicări la nivel artistic și educațional ați mai avut?

Liliana Comana: În perioada 2006-2008 am colaborat cu Consiliului Județean Ilfov, respectiv Centrul Judetean Pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, cu care am pus bazele unui ansamblu de copii în cadrul Școlii nr. 1 Dascălu, pe care cu mare drag l-am numit „Plaiuri Ilfovene“. Am realizat și aici un repertoriu care include jocuri din Muntenia („Ciuleandra“), dansuri din Argeș și din Dobrogea. Cu acești copii mai mici, dar plini de talent și pasiune, am reușit să obținem premii și trofee la festivalurile de folclor din țară. Ca o încununare a rezultatelor obținute în atâția ani de activitate artistică am fost solicitată de nenumărate ori în comisii de jurizare la diverse festivaluri de muzică și dans desfășurate în Bucuresti, Roman, Năvodari, Buzău și Ilfov. În 2007, în colaborare cu Primăria Gruiu, am pus bazele unui alt ansamblu de copii, botezat „Gruianca“, cu care, de asemenea, am avut numeroase spectacole, activități și participări la festivalurile din țară, organizate pe linia Ministerului Învățământului. Tot în 2007 am fost solicitată de Școala Americană din București, unde am predat timp de un an cursuri de dans popular românesc. Participanții la cursuri au fost copii ai membrilor corpurilor diplomatice și ambasadelor din România.

Rep: Dar cum se împacă vechea tradiție a acestor jocuri populare cu noutatea și progresul ce ne înconjoară?

Liliana Comana: Pentru că învățătura este mama înțelepciunii, dar și specializarea și informarea cât mai profundă în tot ce înseamnă autentic în dansul popular românesc este un mod real de a acumula cât mai multe cunoștințe și informații din acest domeniu, bi-anual particip la colocviile de folclor realizate împreună cu foarte mulți coregrafi din folclorul românesc. În cadrul fiecărei ediții de colocviu există câte un reprezentant dintr-o zonă etnofolclorică, care predă dansuri și datini specifice zonei pe care o reprezintă. Este un mod prin care, noi, coregrafii, învățăm la rândul nostru să transmitem mai departe elevilor noștri dansurile și tradițiile românilor și naționalităților conlocuitoare, cât mai autentic.

Rep: Cum vedeți acum, după atâția ani de experiență artistică, cariera dumneavoastră de dansator și coregraf?

Liliana Comana: Întreaga mea activitate este o combinație între tradiție și arta coregrafică și interpretativă, talent și dăruire vis-a-vis de tot ce înseamnă arta și cultura românească, ceea ce necesită multă muncă de creație. Ca recunoștință pentru întreaga activitate, începând cu 2017 am devenit vicepreședinte al Asociației Așezămintelor Culturale din România, responsabilitate prin prisma căreia sper să îmi aduc o și mai mare contribuție la păstrarea tradițiilor noastre. În primul rând ca om, după 43 de ani în slujba dansului românesc și după 19 ani ca și coregraf al acestui minunat ansamblul de copii din Otopeni, pe care îl păstoresc cu deosebită mândrie și respect, nu am bucurie mai mare în inimă și-n suflet decât că toate generațiile de copii pe care le-am crescut - și nu sunt puține - știu ce-nseamnă tradiția și cultura populară românească și nu vor uita niciodată care le este originea și identitatea națională, dar și bucuria că am întâlnit oameni minunați care mi-au acordat tot suportul moral și material pentru a realiza toate acestea. Mulțumesc poporului român, care este cel mai mare maestru coregraf, care de-a lungul timpului a creat, a modificat, a îmbogățit și înfrumusețat continuu formele de realizare și prezentare ale dansurilor, dar a și creat în permanență dansuri noi. ■

✍ **George V. GRIGORE**

Profesoara de coregrafie Liliana Comana s-a născut în 1968, la Pucioasa, în Dâmbovița. După ce a terminat liceul s-a înscris la Facultatea de Management Financiar-Contabil. Îndrăgostită de mică de magia dansului popular românesc, s-a înscris și la Școala Populară de Artă din București și, în urma absolvirii cursurilor, a devenit Maestru Coregraf de Dans Popular. Pe Liliana Comana o întâlnim încă din perioada 1976-1986 ca membru al Ansamblului „Românașul“ de la Palatului Copiilor din București. „Mi-am început activitatea ca dansatoare în anul 1976 la Ansamblul folcloric pentru copii Românașul, sub directa îndrumare a regretatului maestru coregraf Mihai Dumitrache și a Anei Micu. Am participat la diverse spectacole, festivaluri naționale și internaționale la care am obținut premii și distincții. În 1980, am reprezentat România la Festivalul Internațional Cultural-Artistic „Copiii lumii doresc pacea“ de la Ankara, unde am obținut locul I. În 1982, la același festival, desfășurat în tabara internațională pentru copii de la Năvodari, am obținut locul I pentru evoluția artistică. De asemenea, cu ansamblul „Românașul“ am efectuat turnee în Iugoslavia, Cuba și Grecia“, ne-a spus artista. „În perioada 1986-1990 mi-am continuat activitatea ca membră a ansamblului „Doina“ al Casei de Cultura a Studenților din București, sub îndrumarea regretatului maestru coregraf Ion Gubernicu, cu care am participat la numeroase evenimente folclorice precum „Festivalul Artei și Creației Studențesti“, ediția a XVIII-a, secția folclor, desfășurat în aprilie 1989, la Centrul Universitar Galați. În perioada 31 martie - 2 aprilie 1989, am participat ca membră a trupei de dans modern a Casei de cultură a Studenților București, la „Festivalul Artei și Creației Studențești“, ediția XVIII-a, secțiunea „Dans modern contemporan și tematic“, unde am obținut locul II“.

Brănești

MIHAI EMINESCU
geniul literaturii române

George V. GRIGORE

Într-o minunată zi în care natura s-a îmbrăcat toată în alb, ca o mireasă, la sediul Casei Corpului Didactic Ilfov din comuna Brănești s-a sărbătorit „Ziua Culturii Naționale - Ziua poetului nepereche Mihai Eminescu". Organizatorii evenimentului au fost Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Casa Corpului Didactic Ilfov și Liceul Teoretic „Traian Lalescu" din localitate. Programul a fost deschis prin interpretarea melodiei „Eminescu" de Ion Aldea Teodorovici, a cappella, de către elevele Adriana Bălăceanu și Gabriela Chiru. Apoi Elvira Costache, elevă în cadrul Liceului Teoretic „Traian Lalescu", cea care ne-a fost călăuză de-a lungul întregului eveniment, ne-a întâmpinat cum se cuvine: „Bună ziua, stimați invitați! Versurile și muzica pe care le-ați ascultat în compania Adrianei și a Gabrielei ne aduc aminte de geniul literaturii române, „Luceafărul poeziei românești"- Mihai Eminescu, poetul tuturor românilor, poetul național care a făcut ca limba românească să sune grațios și armonios în versurile inspirate din temele fundamentale cultivate: natura, istoria, folclorul și dragostea. Poate ne întrebăm de ce purtăm costumul național odată cu nașterea marelui poet, iar răspunsul vine din vocea patriotismului pe care îl manifestăm venerând oamenii de cultură care au ridicat pe treptele gloriei națiunea română, iar portul național reflectă identitatea noastră pe acest tărâm plin de istorie scrisă cu jertfa si cu sacrificiul eroilor știuți și neștuți care nu ne-au cerut nimic decât să îi prețuim și să respectăm valorile naționale care ne reprezintă în fața lumii întregi.
Prezentatoarea activității de astăzi, subsemnata Elvira Costache, elevă în cadrul Liceului Teoretic „Traian Lalescu" va păstori momentele culturale, avându-i ca protagoniști pe colegii mei din liceul pe care îl reprezint. Gazdele dvs. de astăzi sunt Casa Corpului Didactic Ilfov, Liceul Teoretic „Traian Lalescu" în parteneriat cu Centrul Cultural Județean Ilfov, care au onoarea de a sărbători artistic ziua cea mare a românilor - nașterea poetului Mihai Eminescu. De asemenea, în sală, ne-au onorat cu prezența doi actori, mesageri ai culturii prin teatru și film, dna Andreea Samson si dl. Șerban Georgevici, pe care îi rugăm să ne spună câteva cuvinte".

Vorbe alese și frumoase despre poetul nepereche

Actorii de la Teatrul de Comedie din București au spus vorbe alese și frumoase despre marele nostru poet și despre acestă zi de sărbătoare națională, după care ne-au încântat cu un moment de recitare din lirica eminesciană, moment care a emoționat întreaga sală umplută până la refuz de elevi și profesori de la cele patru licee brănești, dar și de localnici care apreciază un asemenea eveniment.
După un ropot nestăvilit de aplauze, prezentatoarea noastră și-a reluat postul spre a ne anunța ce va urma: „În continuare, să nu uităm tânara generație și, dragi invitați, astăzi, 15 ianuarie, este o zi emblematică în istoria poporului român. S-a născut la Botoșani - Ipotești în anul 1850, marele nostru poet, Luceafărul poeziei românești": Mihai Eminescu. Poet, prozator și jurnalist român, acesta a fost socotit de critica literară și de cititorii români drept cea mai importantă voce poetică din literatura română. Eminescu a fost activ în societatea politico-literară: Junimea, a lucrat ca redactor la ziarul Timpul. Primul său poem a fost publicat la vârsta de 16 ani, iar la 19 ani a părăsit meleagurile românești pentru a studia în Viena. Acolo, tânărul o cunoaște pe Veronica Micle, marea sa dragoste. Aceasta era căsătorită cu profesorul universitar Ștefan Micle. Suferința din dragoste a dus la scrierea unora dintre cele mai sensibile poezii. La 15 iunie 1889, marele nostru poet se stinge din viață într-un sanatoriu din București, iar pe 17 iunie a fost înmormântat în cimitirul Bellu din București, la umbra unui tei. Manuscrisele sale au fost dăruite Academiei Române de prietenul său, Titu Maiorescu. Deschidem spectacolul nostru pe tărâmul poeziei în compania colegului Nicușor Tone, care ne va dărui un moment de istorie din creația literară eminescină: Scrisoarea a III-a. Interpretarea originală și aplombul cu care a abordat o asemenea poezie a făcut ca publicul să îl ovaționeze din plin. Dar aceasta nu a fost tot. „Dragostea este sentimentul pe care poetul l-a transmis așa cum l-a trăit, cu speranțe si dezamăgiri, iar acum pașii ne vor fi purtați în lirica eminesciană odată cu poezia Pe lânga plopii fără soț, versuri recitate de Andreea Calancea", avea să ne anunțe Elvira Costache.

După ce l-am „însoțit" pe poet, urmărindu-i pașii pe aleea străjuită de falnicii plopi și am cules aplauzele oferite de generosul public, a urmat un moment muzical: Versurile poeziei „Dintre sute de catarge" sunt transpuse armonios în acorduri muzicale de Andriana Bălăceanu care, pe corzile chitarei, va da glas sentimentelor poetului". Apoi, ne-am întors pe tărâmul poeziei, alături de Adriana Cazacu, care a transmis mesajul poetic, recitând „Odă în metru antic". Andrei Nicușor Tone a interpretat din „Cugetările sărmanului Dionis", fiind urmat de Adriana Bălăceanu care, din nou, în acorduri muzicale, a făcut ca versurile poeziei „Și dacă…" să ne transmită starea sufletească a poetului. Andreea Calancea a recitat „Atât de fragedă", iar Andrei Nicușor Tone ne-a dezvăluit date și informații despre opera lui Mihai Eminescu. Andreea Calancea ne-a prezentat apoi momentul „Despre Eminescu…", cu fapte și evenimente mai puțin știute, pe care am avut ocazia de a le descoperi. Au urmat aplauze pentru Diana Constantin, care ne-a transmis mesajul criticilor literari vizavi de opera eminesciană și versurile poeziei „De-aș avea", care au prins glas în interpretarea lui Andrei Nicușor Tone. Natura și dragostea și-au dau mâna în lirica eminesciană prin poezia idilă-pastel „Lacul", care a fost recitată de Lavinia Liscan. Mihai Eminescu a fost și un mare iubitor al folclorului, pe care l-a valorificat în creațiile sale, ca sursă de inspirație. Acesta a preluat averea spirituală a acestui popor milenar transformând-o în poezii culte. Pentru exemplificarea necesară, în continuare, s-a desfășurat un moment artistic în compania elevei Ramona Mihalache, care ne-a purtat pașii în lumea muzicii folclorice prin interpretarea melodiei „Floarea-soarelui". Dansul și muzica populară sunt valorile naționale pe care avem datoria de a le păstra vii și de a le transmite generațiilor așa cum le-am primit. Ele reprezintă zestrea culturală a acestei nații din care marii oameni ai literelor s-au inspirat în creațiile lor. Doamna Rodica Crivăț, neobosita păstrătoare a jocului popular românesc, a încheiat momentul artistic prin care am omagiat nașterea marelui poet național Mihai Eminescu, printr-o selecție de jocuri tradiționale pe care micii elevi ai clasei I le-a prezentat prin pași vioi, purtând astfel pe mai departe mesajul folcloric ancestral și a patriotismului național.
În încheiere, prezentatoarea noastră, eleva Elvira Costache, ne-a mai spus: „Vă rog să îmi permiteți să vă mulțumesc pentru atenția acordată și să nu uităm niciodată oamenii valoroși, ambasadorii culturii naționale în lume. Pe pământul vechii Dacii, și mai mare și mai mic, dacă n-ar fi EMINESCU, noi n-am fi însemnat nimic!"
Aplauze furtunoase și binemeritate au primit elevii, recitatorii și dansatorii, dar și organizatorii acestui eveniment național de marcă, cu care s-au delectat spectatorii din Brănești. Afară încă ningea și frigul ne făcea să strângem la piept haina, dar gândul la versurile eminesciene minunate ne încălzea inima. ■

DASCĂLU Amprentă transilvană în Ilfov - Biserica de lemn „Sfântul Dumitru“ din satul Gagu

Silueta sa aparent cenușie, dar încărcată de sutele de ani în care a „luminat“ creștinii din localitate, se profilează pe cerul senin al primăverii. Construită cu drag și migală, biserica de lemn din Gagu are hramul **Sfântului Dimitrie Izvorâtorul de Mir**. Anul de construcție nu se cunoaște, dar din spusele bătrânilor din sat se zice că ar avea o vechime de 300 de ani. A fost construită de ciobanii (mocanii) care coborau cu oile din munte, din zona Transilvaniei, spre baltă, și al căror drum trecea prin sat, fapt pentru care și astăzi se vorbește despre existența **Drumului mocanilor** - cale ancestrală de transhumanță milenară. Biserica are statut de monument istoric, este în stare originală și este o capodoperă a istoriei și culturii transilvănene din secolul XIX, „transplantată“ aici, pe meleaguri ilfovene. Dacă o veți privi, după ce îi cunoașteți istoria, ea o să vă pară mult mai frumoasă și mai încărcată de amintiri și spiritulitate.

Satul Gagu este parte a comunei Dascălu. a sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna făcea parte din plasa Dâmbovița a județului Ilfov și purta numele de *Dascălu-Creața* În 1925, satul Gagu trecuse deja la comuna Dascălu-Creața, care acum făcea parte din plasa Băneasa În timp, satele Vărăștii de Jos și Vărăștii de Sus din comună s-au contopit, formând satul Vărăști. În 1950, comuna a devenit parte din raionul Căciulați și apoi (după 1960) din raionul Urziceni al regiunii București. În 1968, a devenit parte a județului Ilfov, cu această ocazie primind numele de *Dascălu* . Atunci au fost desființate satele Vărăști (inclus în satul Dascălu) și Merișeasca (inclus în satul Gagu). În 1981, în urma unei reorganizări administrative a zonei, comuna a fost inclusă în Sectorul Agricol Ilfov, care în 1998 a devenit județul Ilfov.

Patru obiective din comuna Dascălu sunt incluse în lista monumentelor istorice din județul Ilfov. Unul este un sit arheologic, aflat la vest de satul Dascălu, pe malurile unui afluent al Mostiștei și cuprinde o așezare din Epoca Bronzului și una din Evul Mediu timpuriu (secolele al IX-lea – al XI-lea). Alte două monumente sunt clasificate ca monumente de arhitectură: Biserica „*Adormirea Maicii Domnului*“ din fostul sat Vărăști, datând din 1817 și biserica de lemn „*Sfântul Dumitru*“ din satul Gagu (datând posibil din 1800 - 1801). *Monumentul Eroilor din Primul Război Mondial* din satul Dascălu este al patrulea monument, clasificat ca monument de for public. Actul istoric cel mai vechi despre existența localității Dascălu este un document ce „grăia“ astfel: „*Io, Scarlat Grigore Ghica, voevod din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Românești intergesc de veci Mănăstirii Sfântului Pantelimon și Spitalului de bolnavi săraci în stăpânirea moșiei Dascălu de 1800 pogoane, 400 pogoane pădure cu vecinătățile arătate în alăturata schiță, 1 (un) heleșteu la marginea satului Creața, cu 12 case de romani și 9 suflete de țigani, care datu-sa prin această dieta de către Enache Dascălu - Trepizonda, care a trecut la călugărie la acestă sfântă mănăstire sub numele de Ioanichie Dascălu – Monahul. Azi,*

ziua lui iunie 24, anul 7267 (1765), București“.

Pe raza localității sunt cinci biserici ortodoxe. Una este biserica cu două hramuri, respectiv „*Cuvioasa Paraschiva*“ și „*Adormirea Maicii Domnului*“, cearedatează din secolul al XVII-lea și se află în satul Dascălu. O altă biserică are hramul Sfinților „*Mihail și Gavril*“. Apoi este biserica de lemn „*Sf. Dimitrie Izvorâtorul de Mir*“, din parohia Gagu. Satul Gagu a fost înființat după unii în 1839 de paharnicul Stanciu Predescu, dar biserica din lemn datează de la sfârșitul

secolului al XVIII-lea. Satul Gagu are două biserici, una de lemn, monument istoric și una de cărămidă, construită în anul 2000. Biserica de cărămidă a fost începută în anul 1936 și terminată în anul 2000. În comună mai avem biserica de la Creața, cu hramul „*Sfinții Apostoli Petru și Pavel*“ și Biserica „*Sfânta Paraschieva*“.

De la popa Grigore încoace...

În comuna Dascălu, primul învățător a fost popa Grigore, preotul satului, iar primul local de școală s-a construit în 1878. Bibilioteca școlii are o vechime de peste 70 de ani și adăpostește acum 12.500 volume. Acum avem aici *Școala Primară nr.1* din Dascălu, dar și *Grădinița nr.1* și *Grădinița nr. 2*. Nu sunt informații privind existența unor tradiții specifice în zonă și nici date despre existența unor meșteșugari locali. În cadrul *Școlii Gimnaziale nr.1* există o trupă de teatru care a câștigat numeroase premii, având coordonator pe profesoara Filofteia State. Aici a mai existat un ansamblu de dansuri populare - „*Plaiuri Ilfovene*“, dar care prin dispariția mestrului coregraf s-a desființat, iar parte dintre membrii acestuia și-au continuat activitatea în cadrul ansamblului „*Perinița*“ din Otopeni. Există posibilitatea desfășurării pe viitor a unui cerc literar, dar și a unui cerc de pictură sau creare de măști populare. În comuna Dascalu mai există o sală de sport mare, un teren de sport, dar și un proiect prin care se va realiza o sală de festivități multifuncțională.

Pornind mai departe pe calea milenară a *Drumului Mocanilor,* care trece prin comuna Dascălu, parcă mai auzim înăbușit talanga turmelor și fluierul din caval al baciului mioritic pornit pe drumul său fără de sfârșit… ■

✍ George V. GRIGORE

PRIMĂRIA COMUNEI BRĂNEȘTI | CONSILIUL JUDEȚEAN ILFOV CENTRUL PENTRU CONSERVAREA ȘI PROMOVAREA CULTURII TRADIȚIONALE ILFOV | ASOCIAȚIA CULTURALĂ BRĂNEȘTI

ZIUA CUCILOR

LUNI, 19 FEBRUARIE 2018

bucuria primăverii și a renașterii naturii

Localitatea Brănești a devenit în ultimii ani gazda unui spectaculos festival popular de primăvară intitulat „Ziua Cucilor", care se desfășoară în fiecare an, în prima zi din Postul Paștelui. Dacă la început această tradiție avea un „circuit închis" și se adresa doar membrilor comunității, în ultimii ani, ca urmare a inițiativelor Asociației Culturale Brănești, a sprijinului autorităților locale și mai ales prin implicarea unităților de învățământ, manifestarea tradițională s-a revigorat și s-a transformat într-un adevărat festival popular, la care participă sute de tineri mascați în „cuci".

Prof. Marius-Ovidiu Sebe, președinte al Asociației Culturale Brănești

În trecut jocul prezenta două aspecte distincte care se conturau în jurul a două personaje principale: „cucoaicele" și „cucii cu chip". Cucoaicele, tineri îmbrăcați femeiește, erau cele care puneau în practică bătaia rituală folosind palma sau „pămătuful". Tradiția îi obliga pe cuci să-i oprească pe cei întâlniți în cale, în special localnici (și mai rar pe cei străini de localitate) și să-i lovească bine pe bărbați cu pămătuful, iar femeilor să le aplice o palmă ușoară peste umăr. Exista credința în trecut că aceste lovituri alungă frigurile, o boală care bântuia comunitatea în acele timpuri, iar cel lovit va fi sănătos tot anul. Cucii alergau în toate părțile după cei nemascați, care fugeau de rupeau pământul pentru a nu fi prinși, căci dacă se întâmpla să cadă în mâna lor nu scăpau fără o „*smotoceală bună*". Cucii au o costumație albă, bărbătească și cu măști mari împodobite cu multe flori multicolore numite „*chipuri*" . Zgomotul provocat de zăngănitul „acioaielor" și de ritualul de bătaie era atât de mare încât răzbea până în cele mai îndepărtate colțuri ale satului. În partea a doua a zilei avea loc defilarea cucilor cu chip, care purtau măști impresionante și atrăgeau admirația publicului, și pantomima cucilor, un fel de reprezentație teatrală în care actorii/mascații exprimau diverse acțiuni dramatice prin gesturi sau mimică. Erau puse în scenă alaiuri de nuntă sau simulacre de înmormântare și înviere, precum și episoade legate de muncile agricole sau pastorale, toate transformate într-un spectacol deschis, o mascaradă care avea menirea să atragă atenția publicului spectator. Era punctul culminat al acțiunii, care scotea în centrul satului întreaga comunitate, tineri și vârstnici, actanți și spectatori, la un spectacol popular menit să-i facă să uite de grijile și problemele zilnice, pregătindu-i pentru un nou an agricol, mai primeniți și sănătoși.

Chiar dacă astăzi multe din aspectele de altădată ale obiceiului s-au pierdut, prin eforturile asociației culturale și ale autorităților locale, s-a reușit ca modalitate de conservare și de transmitere mai departe a tradiției, o formă organizată, de festival popular, care strânge din nou membrii comunității locale și atrage tot mai mulți iubitori de folclor din localitățile învecinate. La ediția din 19 februarie, la Festivalul „Cucilor" de la Brănești, alături de sutele de „cuci" care vor manifesta în centrul satului conform tradiției, într-un alai plin de viață și culoare menit să asigure „*primenirea de primăvară a spațiului comunitar*", vor participa și numeroase grupuri, atât din țară - cum ar fi regiunile Maramureș și Vrancea, cât și din străinătate, cum ar fi Bulgaria (mascați din Alfatar, Yambol, Pernik, Silistra) sau din Italia, regiunea Sardinia. Tot cu această ocazie, în centrul satului va fi organizat un târg al micilor meșteri populari, unde elevii vor expune obiecte confecționate personal având ca temă obiceiul cucilor.

Așadar, vă invităm să participați la carnavalul popular tradițional al cucilor, unic în județul Ilfov și chiar prin părțile de sud ale României, pentru a trăi împreună cu comunitatea locală bucuria primăverii și a renașterii naturii. ■

ZILELE ȘCOLII DIN CHITILA

sub deviza „România 2018 - Centenarul Marii Uniri"

În zilele de 22 și 23 ianuarie în cadrul Școlii Gimnaziale „Ioan Vișoiu" din Chitila, colectivul școlar coordonat de directorul Ștefania Duminică, a sărbătorit zilele școlii. Această manifestare s-a desfășurat sub deviza „România 2018 - Centenarul Marii Uniri". La secțiunea „Creație Plastică" au surprins peisajele, momentele istorice, tradițiile, obiceiurile țării noastre. În cadrul secțiunii „Icoane pe sticlă", tematica a fost la alegere, din iconografia tradițional românească.

Bucurându-se de prezența mai multor personalități din județul Ilfov, manifestarea s-a încheiat cu o seară festivă desfășurată la Casa de Cultură „Tudor Arghezi" din localitate, unde a fost prezentat spectacolul „Artă și Talent", urmat de piesa de teatru „Slugă la 5 stăpâni", interpretată de studenții de la Universitatea Națională de Artă și Teatru „Ion Luca Caragiale" din București. ■

Ionela MIRCEA

„Cărți frumoase, daruri prețioase" la C.C.D. Ilfov

În perioada 15 - 20 ianuarie 2018, la Casa Corpului Didactic Ilfov din Brănești a avut loc expoziția "Cărți frumoase, daruri prețioase", unde au fost prezentate cărți primite în colecția bibliotecii acestei instituții, de la începuturi și până în prezent, acestea fiind purtătoare ale unor dedicații și autografe lăsate de autori ca mesaje peste timp.

Vernisajul minunatei expoziții a avut loc la 15 ianuarie 2018, de Ziua Culturii Naționale, bucurându-se de o mulțime de vizitatori: elevi, cadre didactice, artiști, scriitori. Au luat cuvântul, menționând importanța cărții în educație și cultură, profesorul scriitor Nică D. Lupu, profesor și autor de carte, Marius Ovidiu Sebe și George V. Grigore, șef birou cultură din cadrul Centrului Județean de Conservare și Promovare a Culturii Tradiționale Ilfov. Horiana Petrescu, bibliotecar al Casei Corpului Didactic Ilfov, s-a dovedit a fi o gazdă primitoare și o foarte bună organizatoare a acestui eveniment cultural. Astfel, toți cei prezenți, au putut lua contact cu valoroasele volume purtătoare de mesaj, prezente ca niște veritabile capsule ale timpului, în vitrinele acestei expoziții. O inițiativă meritorie care merită aplaudată! ■

George V. GRIGORE

DE DRAGOBETE
IUBEȘTE ROMÂNEȘTE!

✍ Prof. dr. Ioan GHEORGHIȘOR

Revigorat de Valentine's Day (Ziua Sfântului Valentin), Dragobetele este tot mai mult sărbătorit de români în fiecare an, pe 24 februarie, deși, până la jumătatea secolului al XX-lea, acesta s-a sărbătorit, la țară, pe diferite date: 24 sau 28 februarie, 1 sau 25 martie. Marele savant B. P. Hasdeu susținea că ziua în care trebuie sărbătorit Dragobelele ar trebui să fie 1 martie.

Dragobete este asociat cu Făt-Fumos ori cu Zburătorul din literatura populară, cu Eros, zeul iubirii în mitologia greacă, și cu Cupidon, corespondentul acestuia în mitologia romană. Legendele spun că el era un bărbat tânăr, chipeș, puternic, bun și… veșnic îndrăgostit. Mama sa a fost Dochia, o fată foarte fromoasă, care - spune legenda - ar fi adormit într-o poiană, iar Duhul Muntelui s-ar fi transformat în ceață și ar fi lăsat-o însărcinată. Ursit, la naștere, de patru zâne, care reprezentau cele patru anotimpuri, copilul a primit în dar, între altele, iubirea. El avea puterea de a seduce orice tânără care îi ieșea în cale, dar îi iniția și pe băieți în tainele iubirii. După sute de ani în care i-a învățat pe oameni să iubească, Dragobete a murit, fiind transfomat de Maica Domnului, drept pedeapsă că a încercat să-i încurce cărările, într-o plantă numită Năvalnic (o ferigă cu frunzele întregi), care răsare la începutul primăverii prin poieni. În Oltenia și în câteva comune din Muntenia, Dragobete se numește sărbătoarea religioasă „Aflarea capului Sfântului Ioan Botezătorul", iar în altă parte a țării apare sub denumirea de Dragomir, un cioban care o însoțea pe Baba Dochia în călătoriile sale prin munți. Dragobete mai este numit, în afară de „Năvalnic", și „Cap de primăvară", „Cap de vară", „Sânt Ion de primăvară", „Logodnicul păsărilor", „Dragomiru-Florea" sau „Granguru".

Termenul Dragobete este explicat de etnologi ca având rădăcini slave, fiind un derivat de la cuvântul „drag". Este posibil însă ca el să fie rezultatul unei confuzii paronimice (al etimologiei populare), care a apropiat termenul slav Bragobete de un compus românesc de la „drag". Mai sunt și ale teorii referitoare la originea cuvântului Dragobete, pe care este posibil să îl fi cunoscut și dacii, dar nu avem dovezi în acest sens.

Dragobete este un protector al păsărilor, un zeu al fertilității și al revigorării vegetației. Natura și omul se găsesc primăvara, sub protecția lui, într-o armonie perfectă.

Referitor la această sărbătoare a iubirii există o serie de obiceiuri, de tradiții și de credințe. Iată câteva dintre acestea: de Dragobete, băieții și fetele se întâlnesc, pentru ca dragostea lor să țină tot anul; păsările încep să își construiască cuiburile și să se împerecheze; fetele topesc zăpada adusă din păduri și o folosesc pentru a se spăla cu ea în anumite zile de sărbătoare de peste an (ea era numită „zăpada zânelor", pentru că s-ar fi născut din surâsul acetor ființe ireale, și avea puteri magice: tinerele care o foloseau credeau că vor deveni frumoase și atrăgătoare ca niște zâne); fetele trebuie să se întâlnească cu băieții, altfel vor rămâne singure tot anul; fetele și băieții merg să caute flori de primăvară prin împrejurimi, iar la întoarcere flăcăii încearcă să le prindă pe cele care le sunt pe plac; dacă reușesc, le sărută în văzul tuturor, de aici provenind și expresia Dragobetele sărută fetele.

Există și anumite interdicții în aeastă zi: nu ai voie să plângi de Dragobete, căci lacrimile sunt aducătoare de necazuri; băieții nu au voie să supere fetele; lucrul la câmp, țesutul, cusutul și treburile grele ale gospodăriei sunt interzise; de asemenea, sacrificarea animalelor nu este permisă în această zi.

Dragobete este asociat cu venirea primăverii. Este ziua ieșirii ursului din bârlog (pe care o putem asocia cu Ziua cârtiței), este o sărbătoare a dragostei și a naturii totodată, o zi a speranței că primăvara e foarte aproape de meleagurile noastre, că vor înverzi frumos curând copacii, că orice pasăre își va găsi perechea și că, dacă va dori, omul tânăr își va afla și el jumătatea, ajutat de acest îndrăgit zeu românesc al iubirii. ■

REȚETA TRADIȚIONALĂ
REȚETĂ PENTRU UN CHEC MINUNAT!

Pentru această rețetă avem nevoie de următoarele ingrediente: 8 ouă, 2 căni zahar, 2 căni făină, 8 linguri apă, 8 linguri ulei, coaja de lamaie, esență vanile, 50 grame de nucă și stafide.

Mod de preparare:
Se fiebe apa cu zahărul într-o crăticioară, până se face un sirop, se bat albușurile spumă, între timp se freacă gălbenușurile cu uleiul într-un castron, apoi peste albuș se toarnă siropul de zahăr fierbite, se adaugă gălbenușurile și făina în ploaie.
Se oprește o parte din compoziție, iar cealaltă parte se amestecă cu cacao. Se tapetează tava de copt și se toarnă compoziția în straturi. Se presară nuca deasupra, se bagă la cuptor la foc potrivit. Poftă bună!

✍ Rețetă culeasă de Angela Ciobanu din Vidra

✍ prof. Daniela-Roxana SIMA

TALENTUL
CA TRADIȚIE PERPETUĂ

Pe raza comunei Cornetu se află Școala Gimnazială nr.1, modernizată între anii 2013 - 2015, căreia i s-a făcut și o extindere necesară între anii 2016 - 2017. Aici vin aproape zilnic peste 1.000 de elevi: 650 la gimnaziu și 450 pentru învățământul primar. În acest moment dispunem de 18 săli de clasă, laboratoare, bibliotecă cu peste 3.000 de volume, sală de sport, vestiare, cabinet medical etc.

Profesorul de religie, Valentin Nelu Barău, este un interpret recunoscut de muzică populară, care este anual „abonat" la locul 1 în cadrul manifestării cultural-educative „Colegi la catedră - artiști pe scenă", care are loc la Casa Corpului Didactic Ilfov - Brănești. Așa cum se pregătește pentru concertele pe care le are și își completează permanent repertoriul, tot așa se apleacă și către tinerele talente de aici și le îndrumă spre cunoașterea și valorificarea tezaurului folcloric românesc.

Pe aceste meleaguri mai există o solistă de muzică populară care duce pe mai departe tradiția locală: Maria Stroe. Și ea se implică activ în viața culturală a localității noastre.

Grupul vocal al școlii, intitulat sugestiv „Flori de corn", preia din repertoriile celor doi mari artiști melodii îndrăgite pe care, mai apoi, le prezintă pe scena noii case de cultură, care are o capacitate de peste 300 de locuri.

În școala noastră mai funcționează un grup de sportivi (Shotokan), premiat cu diferite ocazii și coordonat de sensei Cătălin Roșioară. Având în dotare și o sală de sport multifuncțională, școala a semnat un parteneriat cu Clubul Sportiv Steaua București, pentru promovarea tinerilor sportivi din localitate.

Suntem conștienți de faptul că educația și pregătirea profesională sunt cheia viitorului, dar și prin acestă îmbinare a sportului cu tradiția nu facem altceva decât să ducem mai departe adevăratele valori locale, să încurajăm și să promovăm tinerele talente. ■

Violența școlară este doar una dintre manifestările violenței cotidiene și este o problemă socială foarte importantă la nivel mondial deoarece un număr mare de elevi este afectat negativ atât pe termen scurt cât și pe termen lung.

„Împreună împotriva violenței“, un proiect de succes la Buftea

✍ **Rodica ȘAITOȘ**, prof. metodist al Casei Corpului Didactic Ilfov

Din 1964, ziua de 30 ianuarie este Ziua Internațională a Nonviolenței în Școli, aceasta fiind ziua comemorării lui Mahatma Gandhi, supranumit părintele independenței Indiei și inițiatorul mișcărilor de revoltă neviolente, cel care spunea că „nonviolența este arma celor puternici“. Este prilejul promovării educației permanente în și pentru armonie, toleranță, solidaritate, respect pentru drepturile omului, nonviolență și pace.

Strategia de combatere a violenței din școlile din județul Ilfov prevede implementarea unui plan operational minimal al unităților școlare privind reducerea fenomenului violenței în mediul școlar. Sunt prevăzute, printre alte acțiuni, realizarea unor cursuri de formare cu cadrele didactice privind introducerea metodelor activ-participative, nonviolente în orele de consiliere/dirigenție și la alte discipline, consilierea psihologică și pedagogică a elevilor și profesorilor, participarea cadrelor didactice la cursuri/activități de formare privind managementul clasei și managementul conflictelor.
La inițiativa Școlii Gimnaziale nr. 3 Buftea, cu avizul Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, s-a derulat în zilele de 30 și 31 ianuarie 2018 proiectul educațional „Împreună împotriva violenței“. Aflat la a treia ediție, proiectul a fost inițiat în anul 2016 de directorul școlii, prof. Doinița Marin, de prof. Luminița Dogiță și prof. Claudia Ichim și de psihologul școlar prof. Gabriela Troancă. Anul acesta cadrele didactice au participat la a treia conferință județeană cu participare națională din cadrul proiectului, iar elevii au concurat cu desene și colaje pe tema dată.
Organizatorii acestui eveniment, desfășurat la Centrul Cultural Buftea, au fost Școala Gimnazială nr.3 Buftea, Primăria orașului Buftea, Casa Corpului Didactic Ilfov, CJRAE Ilfov, Centrul Cultural Buftea, Poliția Orașului Buftea și Parohia Bucoveni.
Conferința a fost moderată de prof. Doinița Marin. În deschidere au vorbit reprezentanții instituțiilor partenere în proiect: Prof. Florentina Ecaterina Costea, Inspector școlar general; prof. dr. Constantin Trăistaru; prof. dr. Rada Dumitru, Inspector management instituțional; prof. Nicoleta Stănică, Inspector învățământ primar; prof. Gina Vasiliu, Inspector învățământ preșcolar; prof. Rodica Cozma, Director CJRAE Ilfov; prof. dr. Florin Petrescu, Director CCD Ilfov; Robert Nagy, Director Centrul Cultural Buftea; Vaida Gheorghe Alexandru, Viceprimar Buftea; Agent Principal Cătălin Banu, Poliția Buftea.
Lucrările în plen din prima zi au oferit oportunitatea unui schimb de experiență și exemple de bune practici între cadre didactice, consilieri școlari, psihologi și părinți pe teme de interes comun în domeniul prevenirii și combaterii violenței în școli. Numărul mare de participanți (85 cu participare directă și 27 cu participare indirectă) demonstrează interesul pentru o temă de actualitate la nivelul întregii societăți.
S-au remarcat intervențiile reprezentanților a două instituții cu rol foarte important în identificarea și înțelegerea caracteristicilor fenomenului de violență din școli și moduri de prevenire și combatere a acestuia: CJRAE Ilfov și CCD Ilfov.
Directorul CJRAE Ilfov, prof. Rodica Cozma, a supus atenției participanților „Rolul CJRAE Ilfov în prevenirea și combaterea comportamentelor de risc (absenteism, violență, trafic de ființe umane, consum de substanțe psihoactive/psihotrope, infecții HIV/SIDA, sedentarism, alimentație nesănătoasă, etc)“. Au fost prezentate programele pe care instituția le derulează pe parcursul anului școlar 2017-2018 în scopul prevenirii și combaterii violenței școlare și a abandonului școlar, precum și rezultatele calitative și cantitative așteptate.

CCD Ilfov contribuie la efortul comun de prevenire și combatere a violenței școlare

Casa Corpului Didactic Ilfov contribuie, prin specificul ei, la efortul comun de prevenire și combatere a violenței școlare. În oferta de formare se află în permanență programe care vin în sprijinul cadrelor didactice pentru identificarea și înțelegerea caracteristicilor fenomenului de violență din școli și moduri de prevenire și combatere. La inițiativa școlilor din județ participă, în calitate de partener, la organizarea și desfășurarea unor conferințe și simpozioane pe teme de actualitate ale învățământului românesc. În intervenția sa, prof. metodist Rodica Șaitoș a subliniat rolul programelor de formare în vederea introducerii metodelor activ-participative, nonviolente în procesul de predare-învățare-evaluare. În aces scop, Casa Corpului Didactic Ilfov are în permanență în oferta de formare programele ”Viața împotriva violenței în educație” și ”Educație pentru modelarea caracterului”, cursuri care dezvoltă cadrelor didactice competențe privind identificarea și utilizarea unor metode moderne în instruirea preșcolarilor și elevilor pentru reducerea violenței și a actelor de indisciplină.
Au urmat prezentările cadrelor didactice înscrise la lucrările conferinței care au contribuit la o mai bună înțelegere a fenomenului violenței școlare, au oferit exemple de bune practici și resurse privind strategiile de prevenire și combatere a violenței în școală.
Membrii echipei de proiect s-au întâlnit în cea de-a doua zi pentru a juriza și premia lucrările expoziției de desene și colaje ale elevilor participanți la concursul dedicat temei proiectului. Au fost înscrise 142 de lucrări și premiate cu diplome și cupe 100 dintre acestea. De asemenea au fost evaluate lucrările științifice ale cadrelor didactice participante, în vederea publicării volumului ”Împreună împotriva violenței” și s-au făcut propuneri de activități pentru ediția următoare.
Fără îndoială, proiectul ”Împreună împotriva violenței” demonstrează că un proces de învățământ eficient, în colaborare cu familia și în parteneriat cu factori implicați și dedicați precum poliția, servicii de protecție și asistență, contribuie cu rezultate bune la medierea și stoparea conflictelor violente. Așteptăm cu interes ediția de anul viitor! ■

Pagină coordonată de prof. dr. Florin PETRESCU, director al CCD Ilfov